

ಚಿತ್ರಗಳು: ಸ್ವಜನ್

ಚೀರಾಗ್, ನವಗಿಂತ ಇಪ್ಪತ್ತು ವಯಸ್ಸಿಗೆ ಚಿಕ್ಕವು; ನಲವತ್ತ್ಯೈ ದರ ಸುಮಾರಿದ್ದಿಇತ್ತು. ನನ್ನಂತೆಯೇ ಆಕ್ರಿಟಿಕ್ಸ್. ಇಬ್ಬರೂ ಹತ್ತಾರು ಕಾಲದ ಹಿಂದೆ, ಹತ್ತಾರು ಕಾಲಕ್ಕೆ, ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿರುವ ಬಲು ದೊಡ್ಡ ಹೆಸರಿನ ಡಿಸ್ಪ್ಲೇನುಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಕಲಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವಾಗಿ ಇವೆಲ್ಲತ್ತಿಗೂ, ಒಂದು ಸಮಕ್ಕೆ ನಮ್ಮು ನಡುವೆ ‘ಒರಗ್’ ಅಂತಾಗಿಬಿಟ್ಟಿದೆ. ವರ್ವಾಟ್‌ಟಿದೆ. ಹಿರೀಕನೆಂಬ ಕಾರಣಕ್ಕೆನೋ, ನನ್ನನ್ನು ‘ಗುರು’ ಅಂತಲೇ ಬಗೆಯುತ್ತಾನೆ. ಕರೆಯುತ್ತಾನೆ. ಸಾಲದುದಕ್ಕೆ ಅವನ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿರುವಾಗ, ನಾನೂ, ಅವನು ಕಲಿಯುತ್ತಿದ್ದ ಡಿಸ್ಪ್ಲೇನು ಸ್ಕ್ಯಾಲ್‌ಲಿನಲ್ಲಿ ಕಲಿಸುತ್ತಿದ್ದೆ. ಒಂದು ಸೇಮೀಸ್ಟರು ಅವನಿಗೂ ತರಪೇತಿ ಕೊಟ್ಟಿನೆಂದು ನನಯಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ನನಗಂತೂ ಜಾಖ ಪಕವಿಲ್ಲ... ಇರಲಿ. ನಾನು ಬೆಂಗಳೂರು ಬಿಟ್ಟುಬಿಂದು ಹಕ್ಕಿರ ಹಕ್ಕಿರ ಹತ್ತು ವರ್ವಾಟ್‌ಗೇಂಡೆ ಆಗಿದೆ. ‘ಹಿತಾನದಿ’ಯೊಂದು ಉರಿಸುದ ಅಥವಾ ಉರೋ ಅಲ್ಲದ, ಹೆಚ್ಚೇನೂ ಜನವಸತಿಯಿಲ್ಲದ ಮಳೆಗಾಡಿನ ಈ ಕೊಂಪೆಯನ್ನು, ಬಿಟ್ಟಿರೂ ಬಿಡದೊಂದು ಕಾರಣದ ಮೇರೆಗೆ ನೆಚ್ಚಿಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ದಿಟದ ಸಲುವೇನೆಂದು ಮುಂದೆ ತಿಳಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಹೀಗೆ, ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಕೊಂಡಿ ಕಿಡಿದುಕೊಂಡು ಸುಮಾರು ವರ್ವಾಟ್‌ ಆಗಿದ್ದರೂ, ಅಲ್ಲಿನ ಹತ್ತಾರು ಆಕ್ರಿಟಿಕ್ಸ್‌ಗೆಯೆಯರು ಇವೆಲ್ಲತ್ತಿಗೂ ನನ್ನೊಳಿಡೆನೆ ‘ಪೋನಿಮೇಲು’ಗಳ ನಂಟಿಳಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಸಂಪರ್ಕದಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ. ಅವರಿಂತ ನಾನೇ ಅವರನ್ನು ಹೆಚ್ಚು